

SPOLEČNÁ SLUŽBA

(KOLOSKÝM 4, 15-18)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 11. srpen 2024

Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.

Marek 10:45

I. ÚVOD: POVZBUZENÍ PRO BOŽÍ DĚTI

Pokoj vám, milí pro Krista Ježíše, který vás vykoupil z každé nepravosti a obdaroval vás nesmírným obdarováním: pokojem se svatým, věčným, mocným Bohem, Otcem nebeským. Jakou výsadou nás Pán obdaroval i pro tyto letní dny, kdy jsou mnozí bratři a sestry na cestách, navštěvují přátele, rodiny anebo v rodinném kruhu cestují za odpočinkem a aby byli spolu. Ačkoli jsme si vzdálení mnoho kilometrů, přece jsme spojeni. Jsme spojeni jedním Duchem, který je darován každému, kdo se znovu narodil skrze pokání a víru. Duchem svatým. On koná úžasné dílo v našich srdcích. Vede nás k modlitbám k Bohu, abychom se přimlouvali a děkovali jeden za druhého v církvi. To je ta výsada Božích dětí: ačkoliv se nevidíme, přece jsme spojeni v modlitbách. Dnes, z Boží milosti, přicházíme opět do listu Koloské církvi. Je před námi jeho závěrečná část v kapitole 4., verše 15-18. Budeme číst nyní nahlas z listu Koloským 4,2-18. V úvodu první kapitoly listu apoštol Pavel a bratr Timoteus ujišťují své spoluvykoupené bratry a sestry v církvi v Kolosách, že ačkoli jsou stovky kilometrů daleko od sebe, jako je římské vězení a Kolosy, město, které leželo na území dnešního Turecka, přesto jsou si nesmírně blízko:

- *Kol 1:3 Stále za vás v modlitbách děkujeme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista,*

Modlí se za sebe navzájem. A to je přesně kam, směřuje celý Pavlův list do Kolos: aby povzbudil a posílil Kristovu církev, aby ji budoval pravdou evangelia, kterou odkrývá příjemcům dopisu. Pavel tak říká:

Nejste sami, Pán, který vás vykoupil k věčnému životu předrahou krví svého milovaného Syna Ježíše Krista, On vás nyní chrání pro věčné společenství s Ním. On vás nyní, i uprostřed utrpení kterým procházíte, chrání a posiluje. On vás uprostřed svodů lži světa chrání a posiluje pravdou, která pramení u Něj a je proto nezničitelná. Kristus o sobě vydává svědectví:

- *J 14:6 Ježíš mu odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.*

Spojení touto pravdou, Ježíšem Kristem, jsme nyní těmi příjemci Božího povzbuzování a vedení my, ta nepatrná církev v Ústí nad Labem. Pro nás to bylo zapsáno, abychom, neklesali na mysli uprostřed tohoto světa, ale vzdávali chválu Bohu a očekávali z nebe příchod Ježíše Krista. Podívejte se se mnou, jak pravdivě to Pavel píše v

- *Tit 2:11-14 Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem 12 a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku 13 a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. 14 On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.*

List Koloským je mocným důkazem svědčícím proti každému, kdo by se marně domníval, že křesťanství je navýsost individuální záležitost, že jde jen o můj vlastní vztah s Bohem a nic víc. Ne, Bůh nás každého jednoho vykupuje přesvatou krví Pána Ježíše a dělá nás církví! Svou církví, tělem Kristovým. Ježíš je duchovní hlavou a my všichni, kdo jsme mu uvěřili, jsme jeho duchovním tělem. Jsme nerozlučně spjati Božím dílem. Jaký pokoj, jaká jistota. Vždyť to je Jeho dílo, není naše. On nezklame, i když my ano. On je věrný, dovede nás až domů, do svého království. Jemu patří chvála a sláva! A proto také není bez užitku, když procházíme tak podrobně i závěr Pavlova listu koloské církvi, kde je tolik pozdravů a jmen, nám tak vzdálených lidí. Co tedy má náš Pán pro nás dnes v závěru tohoto nádherného listu?

- *Kol 4:15-18 Pozdravujte bratry v Laodikeji i Nymfu a církev, která se shromažďuje v jejím domě. 16 Až tento list u vás přečtete, zařídte, aby byl čten také v laodikejské církvi a abyste vy četli list Laodikejským. 17 A Archippovi řekněte: Hleď, abys konal službu, kterou jsi přijal od Pána. 18 Pozdrav mou, Pavlovou rukou. Pamatujte na to, že jsem v poutech. Milost s vámi.*

Pán Bůh buduje svou církev, vyučuje ji, napomíná, kde je třeba a povzbuzuje. Jak to dělá? Službou církve církvi. V našem oddíle máme celkem 4 druhy služby, kterými nás Pán Bůh posiluje a ke kterým nás také vede, abychom jimi sloužili.

II. ČTYŘI ZPŮSOBY BOŽÍ PÉČE K BUDOVÁNÍ CÍRKVE

Které to jsou? Ten první:

A. Služba místní církve

Místní církve. První, co nám dnes Duch svatý v Písmu staví před oči, je tato pravda: žádná místní církev nesmí být osamocená. Jaké požehnání zažívají křesťané v církvi v Kolosách. Evangelium k nim přišlo skrze apoštolovo zvěstování v této krajině, v Malé Asii, jejímž nejznámějším městem byl Efez. Tady Pavel říkal lidem o Kristu (Sk 18) na konci své druhé misijní cesty. Během své třetí misijní cesty znovu přišel do Efezu, tentokrát od východu, jak procházel vnitrozemím (to je začátek 19. kapitoly Skutků). Je možné, že právě na této cestě prošel i údolím Lykos, asi 100 km od Efezu, kde ležela nám nyní již známá města Kolosy, Laodikea a Hierapolis. Jsou to právě ta města, ve kterých z Boží milosti vyrostly místní církve. Epafras, otrok Krista Ježíše vynakládá pro tyto sbory mnoho námahy (v. 12-13). To on přinesl Pavlovi do římského vězení zprávy z těchto sborů. Věrně kázal a učil evangelium v Kolosách. A za blízké sbory v Laodikei a Hierapolis se modlí, doslova o ně zápasí na modlitbách (v.12). Náš text nám pomáhá porozumět důležité věci: tyto čtyři sbory si nebyly cizí. Pavel píše dopis do Kolos a v něm vybízí koloské, aby od Pavla a Timotea pozdravovali také sousední církve v Laodikei. Ty sbory jsou zjevně spojeny, protkány společnou službou vyučování a vzájemného modlitebního zápasu. Nebylo to tak, že by každý z těch sborů žil svým vlastním životem a do záležitostí blízkých církví by jim nic nebylo. Ne, věděli jeden o druhém, o svých starostech a zápasech církve uprostřed pohanské kultury a modloslužby, jejíž vyčnávajícím příkladem je uctívání řecké bohyně Artemis v Efezu (pro některé je spíše známá pod svým jménem v latině, Diana, bohyně lovu). Místní církve potřebuje pro své zdravé společenství dalších místních církví. Jakým požehnáním jsme zahrnuti i my, když nám Pán dal do naší blízkosti další podobné církve, které milují Pána Ježíše a jeho slovo. Znáte bratry a sestry z těchto sborů? Víme o jejich zápasech víry? Můžeme je my povzbudit? Tak myslím, že potřebujeme využívat příležitosti, abychom se

poznávali. Třeba bychom mohli pozvat sbor z Jílového a sbor z Lovosic na společné shromáždění a ke společenství. Mohl by to být den naplněný službou jedněch druhým. Hned by přibýlo předmětů k modlitbám za tyto církve. Máme oba sbory zapsané na konkrétní dny v našem sborovém modlitebníku, ale věděli bychom lépe, za co je třeba se modlit v jejich sborovém i osobním životě. To je služba církve církvi, místních církví navzájem, kterou nás sám Pán Bůh a povzbuzuje k věrnému následování Krista. To je způsob, který On připravil, abychom poznávali svého Boha a Jeho jednání i jeho charakter. Druhá služba, Boží zaopatření pro nás, jak se Pán Bůh o nás stará, je vidět na příkladu:

B. Pohostinnost Nymfy

Služba celé místní církve dalším církvím ale není jediným způsobem, jak si máme navzájem sloužit. Příklad krásné služby, do které je povolán v církvi každý, je pohostinnost. Apoštol pozdravuje z římského vězení také

- *Kol 4:15 Nymfu a církev, která se shromažďuje v jejím domě.*

Nymfa je s největší pravděpodobností ženské jméno, i když staré rukopisy někdy uvádějí i toto jméno v mužském rodě, Nymfas.

Tato sestra přijala službu, která je tak přirozená pro každého, kdo má svou domácnost. Ona otevřela svou domácnost pro církve. Církev se shromažďuje v jejím domě! To je otevřená služba, kterou může dělat prakticky každý v církvi. Nemusíš mít zvláštní duchovní obdarování, abys mohl pozvat církve, tedy bratry a sestry do své domácnosti. Možná se tam nevejde celý sbor najednou, ale po rodinách či malých skupinách můžeš postupně pozvat během roku všechny! Budeš tak sloužit Boží církvi. A nejde o to, kolik a jaké jídlo bude na stole, ale vždy jde o společenství v jednom Duchu. Už jen takto projevený zájem o druhého člověka je nesmírným povzbuzením, zvláště pro ty lidi, které obvykle zve málokdo. Velká rodina, nebo osamělý bratr. I v takových situacích se dá najít řešení. S osamělým bratrem pozveš ještě další dva tři svaté ze sboru, velkou rodinu rozesadíš na koberci. A jakým požehnáním Bůh zahrne svou církev. Nejen, že ty posloužíš jim, ale spolu s nimi přijde do tvé domácnosti povzbuzení i pro tebe – když uslyšíš vyprávět o tom, jak Bůh jedná v životě druhých lidí. Můžete u Písma probírat otázky, na které ty sám těžko hledáš odpověď. A společné modlitby přinesou požehnání dalším za hranice vašeho setkání skrze tvou pohostinnost. A že je to mnohdy výsada žen,

keré takto mohou církvi sloužit, to nám ukazují i další příklady z Písma. Ve Skutcích 12,12 čteme o Marii, matce Jana Marka. V jejím domě se shromažďovali křesťané a modlili se. Lydie, která uvěřila ve Filipis, otevřela svůj dům pro církev, která se tam začala shromažďovat (Sk 16,15 a 40). Pozvala Pavla, Timotea, Silase a Lukáše spolu s dalšími, kteří se obrátili skrze jejich službu, do své domácnosti. To možná byly zámožné ženy, a proto měly prostor, celé stavení, kam pozvat církev. Ale co ti, kteří mají málo? I takový příklad máme v Písmu. Je tu jeden manželský pár. Velmi často se stěhují a někdy velmi náhle. Vidíme, jak nějaký čas bydlí v Římě, potom v Efezu, jindy v Korintě. Kde Priska a Akvilla byli, tam otvírali svoji domácnost církvi. V Efezu se církev shromažďuje v jejich domě (1K 16,19), v Římě bývá v jejich domě shromáždění (Ř 16,3-4). V Korintě svůj dům pro církev otevřel Gaius (Ř 16,23). Tak i Nymfa v Kolosách. Tím největším příkladem pohostinnosti je ale sám Pán Bůh. On otevřel dveře své domácnosti a pozval nás, abychom jedli u jeho stolu. Otevřel nám dveře svého domu skrze víru v Krista. Pozval nás dovnitř a už nikdy nemusíme odejít. Není mnoho důvodů, proč nemůžete být pohostinní. Je to velká výsada každého křesťana i celé církve. Ta výsada je mnohdy spojená s naším dnešním prvním bodem – službou církvim z blízkých měst. Když k nám přijede sloužit bratr z Jílového nebo z Lovosic, může je kdokoliv pozvat do své domácnosti, aby „otevřel svůj dům pro církev“ a tak žehnal a byl požehnan skrze tuto službu. Třetí služba církve církvi je:

C. Služba Božího slova

Viděli jsme tedy jak vypadá vzájemná služba místních církví vzájemným společenstvím, dále jak může sloužit každý, muž i žena, svou pohostinností druhým v církvi, když je pozve do své domácnosti k třeba k jídlu a také k duchovnímu společenství. A nyní je před námi služba slova. Apoštol Pavel pokračuje:

- *Kol 4:16 Až tento list u vás přečtete, zařídte, aby byl čten také v laodikejské církvi a abyste vy četli list Laodikejským.*

Církev je spojena také Božím slovem. Pro každý místní sbor je Boží slovo stejné. Autor každé jedné knihy v Písmu, každého jednoho dopisu, který máme dnes v Písmu, je přeci jeden. Sám Bůh, Duch svatý. Apoštol Petr píše:

- *2Pt 1:20-21 Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochopení skutečnosti. 21 Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha.*

Je to Duch svatý, kdo vedl Pavla, aby napsal list Koloským. A zároveň tu vidíme, že Bůh zamýšlel, aby tento list nebyl jen pro církev v Kolosách, ale měli jej číst i v sousední církvi v Laodikei. Tak vidíme, že i když církev v prvním století měla k dispozici celý Starý zákon, tak Nový zákon vznikal právě tímto způsobem a postupně. Mezi církvemi kolovaly jednotlivé dopisy apoštolů a jejich spolupracovníků a všechny církve v nich pod vedením Ducha svatého, Učitele církve, nacházely pomoc a vedení do své konkrétní situace. Stejně jako církev v Laodikei před dvěma tisíci lety měla užitek z listu apoštola Pavla Koloské církvi, tak i my po 2000 letech máme užitek, když se necháme vést Duchem svatým, který nás vyučuje Božímu slovu. Proto prosíme o Jeho vedení a porozumění Písmu. Tak i list Koloským hned od počátku Pavel zamýšlel, aby koloval mezi církvemi – do Kolos i do sousední Laodikeje. A stejně tak, píše Pavel, mají v Koloské církvi číst dopis, který přijde od Laodikejských.

- *Kol 4:16 Až tento list u vás přečtete, zařídte, aby byl čten také v laodikejské církvi a abyste vy četli list Laodikejským.*

A tady se asi zarazíme. Kde máme v Písmu tento list? Pod takovým jménem žádný dopis v naší Bibli nemáme. Co to tedy je za list? Nebo se ztratil? V historii přišli lidé s mnoha teoriemi, co je to za list: list, který napsali laodikejští Pavlovi, nebo je to prý jeden z listů Pavla, napsaný z Laodikeje: možná list Galatským, nebo 1 Timoteovi, 1 nebo 2 Tesalonickým. Jiní mají za to, že jde o Pavlův dopis Filemonovi anebo, že jde o tzv. Apokryfní list Laodikejským. Další myslí, že list byl docela ztracen v historii. Nejvíce zastánců však má teorie, že List laodikejským je vlastně nám známý list Efezským, který máme v Písmu. Proč? Efez je nedaleko Kolos a Laodikeje. Nejstarší rukopisy řeckého textu listu Efezským začínají tak, jak je uvedeno v našem CEP:

- *Ef 1:1 Pavel, z Boží vůle apoštol Ježíše Krista, bratřím věrným v Kristu Ježíši*

Vidíte, že zde nejsou uvedení žádní konkrétní adresáti. Dopis mohl být tedy obecným dopisem, určený církvím v této oblasti. Když ho Tychikos donesl do Efezu a tam jej přečetli, mohl kopii dopisu nést do dalších církví (Ef 6,21-22).

Vždyť je to ten samý Tichykos, který nese od Pavla také list Koloským! (Kol 4,7-8). Tychikos tedy mohl tento list, který známe jako list Efezským, donést i do Laodikeje. Pavel logicky povzbuzuje Koloskou církev, aby četli i tento dopis, až k nim přijde z Laodikeji. Nevíme s jistotou, zda je to tak. Co ale víme s jistotou je, že to je právě Boží slovo, které máme v církvích číst, vykládat vedeni Duchem svatým ve světle celého Písma, Bible a žít podle něj. Proto má čtení, výklad a vyučování Písma ústřední místo v životě církve. Nemůžeme nikdy opustit ani jednu část z toho, aniž bychom nesešli z cesty následování Boží vůle. Pavel to přikazuje Timoteovi do Efezu, když mu píše v 1Tm 4, co má v církvi dělat:

- *1Tm 4:13 Než přijdu, ujmi se předčítání, kázání, vyučování.*

To je služba církve církvi, služba Pána své církvi, neboť Boží slovo přináší život. Držme se slova života. Uzavírá se tu před našima očima poselství listu Koloským. Připomeňme si jeho začátek. To je přesně to, k čemu Pavel vedl koloské křesťany od začátku svého listu, aby poznávali Boží vůli.

- *Kol 1:9-12 Proto i my, ode dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme za vás v modlitbách prosit, abyste plně, se vší moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli. 10 Tak budete svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem poneseťte ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha, 11 a z moci jeho božské slávy nabudete síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti; 12 a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle.*

Vím, že je to těžká práce, sledovat v mysli kázání a zapamatovat si jeho hlavní myšlenku. Ale Pavel říká, že právě tento způsob objevování Boží vůle přináší posvěcení. Neexistují zkratky, které by nás dovedly do stejného cíle: do proměny našeho charakteru do podoby Kristova. Je jistě méně náročné čekat na zázraky, nadpřirozená zjevení, nebo třeba na senzace světa, které by měly ukazovat na druhý příchod Pána Ježíše. Ale poznávat Boží slovo je práce. Je to těžká práce. Ale Pán říká: tahle práce se vyplatí, přinese duchovní ovoce, přinese požehnání. Podívejte se, kam to vede v životě církve, když zanedbává Boží slovo. O nějakých třicet, čtyřicet let později musí Pán napomínat církev v Laodikeji. Sedmi církvím píše Pán dopisy v knize Zjevení, dopisy chvály i napomenutí. A musí psát i Laodikejské církvi:

- *Zj 3:14-19 Andělu církve v Laodikeji piš: Toto praví ten, jehož jméno jest Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího: 15 "Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! 16 Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech. 17 Vždyť říkáš: Jsem bohat, mám všechno a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bědný a nuzný, slepý a nahý. 18 Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl. 19 Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čiš pokání.*

Nezůstali u Božího slova, ale začali si myslet, že už jsou u Boha duchovně dospělí. Přitom by je Boží slovo bezpečně vedlo, aby se drželi poznání, že jsou bohatí jen kvůli Kristu a jen, když ho následují. Ale nedrželi se ho. V srdci, ve kterém je místo pro Boží slovo, roste také porozumění, že je to jen a jen Boží milost, že jsme spaseni. Nic není z nás, víra je dar. To psal Pavel i do Efezu. A jak s tímto Božím slovem, které jim Pán dal skrze Pavla v listu Efezským naložili? Církev v Efezu je první ze sedmi církví, kterým Pán píše ve Zj 2:

- *Zj 2:1-5 Andělu církve v Efezu piš: Toto praví ten, který drží sedm hvězd ve své pravici, který se prochází mezi sedmi zlatými svícny: 2 "Vím o tvých skutcích, o tvém úsilí i tvé vytrvalosti; vím, že nemůžeš snést ty, kdo jsou zlí, a vyzkoušel jsi ty, kdo se vydávají za apoštoly, ale nejsou, a shledal jsi, že jsou lháři. 3 Máš vytrvalost a trpěl jsi pro mé jméno, a nepodlehls únavě. 4 Ale to mám proti tobě, že už nemáš takovou lásku jako na počátku. 5 Rozpomeň se, odkud jsi klesl, vrať se a jednej jako dřív. Ne-li, přijdu na tebe a pohnu tvým svícnem z jeho místa, jestliže se neobrátíš.*

Pán je chválí, že se naučili rozlišovat pravdu a lež a jsou vytrvalí ve víře. Ale stejně jako Laodikejská církev, i v Efezu se jim něco ztratilo ze zřetele: že Bůh je láska a On proměňuje své děti, aby milovali jej i církev. Držíme-li se Božího slova, máme i pro takovou situaci od Pána pomoc. 1 list Janův.

- *1J 3:23 A to je jeho přikázání: věřit jménu jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovat, jak nám přikázal.*

D. Pastýřská služba

Poslední způsob služby jedné části těla Kristova v církvi dalším částem vidíme ve v. 17:

- *Kol 4:17 A Archippovi řekněte: Hleď, abys konal službu, kterou jsi přijal od Pána.*

Kdo je Archippos? Víme o něm z dalšího Pavlova listu napsaného z římského vězení. List Filemonovi, nejkratší Pavlův novozákonní list. Spolu s listy Efezským a Koloským jej nese adresátům z Říma Tychikos. Tento list nese jistému Filemonovi do Kolos. Čteme v něm o sestře Apfii, pravděpodobně Filemonově manželce a jejich synu Archippovi. Proč Pavel vyzývá tohoto mladého muže, aby vytrval ve službě, kterou ho Pán pověřil? Jde o situaci ve spřízněných 3 církvích. Sloužil jim Epafras. Kázal a vyučoval Boží slovo, modlil se za církev. Ale nyní odešel Epafras za Pavlem do Říma, aby ho požádal o pomoc proti herezi pronikající do církve – ohledně Kristova božství a také proti pokusům přivést křesťany v Kolosách pod Mojžíšův zákon. A Pavel nyní vybízí mladého Archippa velmi podobnými slovy, jako vybízí Timotea ve

- *2Tim 4:5 Avšak ty buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě.*

Tak povzbuzuje církev, aby přijímala službu mladého Archippa, stejně jako v Efezu povzbuzoval Timotea, když si pro své mládí a malou zkušenost s pastýřskou službou myslel, že ji nebude od něj sbor přijímat. Tak povzbuzuje Pavel i Archippa, aby vytrval a pracoval v církvích pro evangelium. I my máme příležitosti povzbuzovat další muže ke službě evangeliu. Byli jsme účastníky jejich služby na sborovém pobytu. Povzbudili jste už bratry, kteří nám tam sloužili, slovem, jak k vám Boží slovo promlouvalo skrze jejich službu? Modlíte se za ně? Vidíte, i pro celý sbor je toto další pole pro službu církvi Pána Ježíše. Někdy se ptáme – jaký já mám dar ke službě církvi? Jak mám sloužit já? Zde jsou příklady, jak můžeme sloužit v církvi i my. Muži, ženy, starší věkem i mladí. Ale sloužit má každý.

III. ZÁVĚR LISTU

Celý dopis je potom podepsán Pavlovou rukou. Ačkoliv dopisy diktoval, obvykle je nakonec podepisoval, aby byla ověřena jejich pravost, protože se mohly objevit padělky, domněle pocházející od Pavla (2Tes 2,2). Prošli jsme celý list Koloským. Jak ho můžeme shrnout? Co jej charakterizuje? Když se nás někdo zeptá, o čem ten list do Kolos je? Pomůže nám v. 3,11

Kristus je všechno a v Něm je všechno nové.

Kéž nám Pán v tomto poznání žehná!